

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos polttör egyszeri hirdetésnél 8 kr., többzori hirdetésnél 7 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetéseik és díjait HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.	

Felelős szerkesztő:
ÉLES KÁROLY.
A kiadók nevében:
Lukonich Gábor dr.
Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

Utat a vasúthoz.

Városunk lakosságának régi óhajta az, hogy a vasúti pályához rövidebb utat is létesítsenek. Ez az óhajta kifejezést nyert nem egyszer a város képviselőtestületének közgyűlése előtt is. Az óhaj azonban ma még mindig csak jámbor óhaj.

Míg a Talabér-féle kerten és telken a gyalogközlekedés lehetséges volt, addig nem is látszott annyira égetőnek ez út kérdése. Amióta azonban ez a közlekedés a város lakossága és az utazó közönség előtt bezárult, elodázhatatlan szükség, hogy az illetékes körök megvalósítsák a közönség óhaját, amelyet a könnyebb, rövidebb közlekedés és a forgalom egyaránt megkövetelnek.

Tekintve a terepviszonyokat, a legkönnyebben megoldhatónak azt a módot tartanók, ha az alsóknál levő térség szögletéből az ugynevezett Szamárkerten át huznának egy átszögelt a pályatest mellett levő köfajtókig s onnan egyenesen be a pályához elé.

Ebből a célból szükségessé válik, hogy városunk a Szamárkerten legalább felső felét megszeresse. Megyés püspökünk újabb annyi jelét adta városunk iránti kegyes jóakaratainak, hogy bizonyára meghallgatja és teljesíti ezt a kérelmünket is, annál inkább is, mert e különálló kis területnek megtartását semmiféle gazdasági érdek sem követeli.

A vétel költségeitől a városnak nem szabad visszariadnia. Ha az említett terület megveszik, úgy azt az utnak kihatása

után föl kell parcellázni és egyeseknek eladni. Erős a meggyőződésünk, hogy a befolyó összeg az egész területnek árát nem csak fedezi, hanem az ut költségeihez még fölösleget is ad. A köfajtók tulajdonosai bizonyára nem zárkoznak el a közérdek elől s jutányosan adják át az úttestnek szükséges vonalat.

A városi közmunka nagybőrtékű felhasználásával lehetne ez utat létesíteni. Meg kellene azután keresni a dunántúli h. é. vasutak igazgatóját, hogy pénzügyi segédlel járuljon ez út költségeihez. Tekintve, hogy a rövid jó kocsit út a vasútnak is érdeke, nem hiába kopogtatna a város e támogatásért.

Az út létesítését azonban nemcsak a vasúti forgalom és a város egész alsó részének lakossága kívánja. Mellette szól még az a körülmény is, hogy fürdőnkhez is jóval rövidebb utat nyernénk s ez a fürdő jövődelmét majd megkésztetné. De mellette szól különösen az a körülmény, hogy a teherszállítást meglehetne osztani, ennek jó részét erre az útra terelni s így az a sok agyag- és kőszállító szamaras kocsit nem járná folytonosan a város legfőbb és legszebb utcáját, a Kosuth-Lajos-utcat, időnap előtt porrá málasztva ennek kavicsát. Más városokban is iparkodnak a teherszállítást lehetőleg mellékhútra szorítani, kísértse meg ezt városunk is.

Ajánljuk ez ügyet a legközelebb tartandó képviselőtestületi ülés figyelmébe. Megvalósítását annál inkább megkísérhetik, mert alig kerül pénzügyi kiadásba.

Gazdasági és ipari hitelszövetkezetek.

III.

Érdekes és messzeható intézkedés van letéve 25. §-ba. E § szóról szóra így szól: Az országos központi hitelszövetkezetbe rendes tagul belépett szövetkezetnek tagjai irányában fenálló követelése az illető adós tagok összes ingó vagyonára nézve minden más, törvényes elsőbbséggel nem bíró követelésekkel szemben végrehajtási elsőbbséggel bírnak.

Ily messzemenő privilegium magán szövetkezetnek — mert ilyennek kell tartanunk az alakítandó szövetkezeteket, habár az állam egész hatalmával támogatja is őket — közjogi szempontból adható-e vagy sem, ennek elbírására jogászok hivatottak, de hogy ez által furcsa jogesetek lesznek, az előrelátható. Tegyük fel, hogy a gazda vagy iparos valamely gépgyártól gépet rendel, és ezt részletekben akarja megfizetni. A gépgyáros szerződésileg a tulajdonjogot — a teljes kifizetésig, magának fentartja — de a szerződés érvénytelenné lesz, mert a gazda a hitelszövetkezetnek adósa és a 23. § értelmében a gazda összes ingó vagyonára elsőbbséggel bír.

Bátran mondhatjuk, hogy ez a paragrafus a kis gazda vagy iparos hitelének nem nagy előnyére lesz, mert a *fennálló követelés* nem a tényleg kölcsönvett összegre, hanem az üzlet részletek ötszörösére is kiterjed. Tegyük fel azt az esetet, hogy valaki 100 frt értékű üzletrészt jegyzett, az ő obligója 600 frtra terjed ki. — A 100 frt üzletrésze 100 frt kölcsönt vesz fel, terhelve tehát 700 frt erejéig van, mely 700 frt elsőbbséggel bír; hitelt a kisgazda vagy iparos másutt alig fog találni; mert a takarékpénztárak önfentartása kívánja hogy figyelemmel kísérjék amaz adóssokat, kik a szövetkezetnek is tagjai

Kártya.

— A SÜMEG ÉS VIDÉKE eredeti tárcája. —

Irta: Darnay Kálmán.

A vasúti hordár még el sem rendezte a kocsirácson a nagyságos ur utipodgyászát, mely fekete medvebőrbundából, ezüstös veretű táskából és lovagló ostorból állt, nyomban belépett Horváth Laci, a gazdag dzsentri-fiú és elhelyezkedett szemben a kegyelmes asszonnyal, ki két viruló hajdon leányával pár perccel előbb foglalta el a Csáktornya felé induló vonat első osztályú fülkáját. Egy ideig farkasszemet néztek. Csak később tűnt fel ismerősnek ez a méltóság-teljes mama-arc, különösen mikor jobban szemügyre vette a vele egy sorban ülő szőkefürtös babafejet is. Hirtelen mozdulattal felugrott helyéről.

— Bocsánat, kegyelmes asszonyom... Még be sem fejezhette mondókáját, midőn szavába vágott a leányok egyike:

— Ideje, hogy felismerjen bennünket. Ilyenek maguk mindnyájan, másfélóráig táncolnak egy lánnyal szupé-csárdást, eldurrogatnak tíz füveg pezsgőt, elhuzatják a nótáját, elmondják szemébe, hogy menyországot, üdvösséget oszt minden tekintete, de három hét után, jószerecsse, ha a mama révén felismerik.

Laci nem volt olyan téisztából gyurva, kit zavarba tudott volna hozni a pirongatás, melynek élet egészen elvette az édes melegség, mely végigjárta az elmondott szavak minden betűjét.

Horváth Laci először kezet csókolt a kegyelmes asszonynak és csak úgy nyújtotta kezét a leányoknak.

— Aranka, ne legyen igaztalan, ki gondolta volna, hogy itt ily véletlenül találkozhatunk? Azzal felnyalabolta a podgyászba göngyölt tigrisszőrű lábtakát és odahelyezte a medvebőr-bunda szomszédságába, s elfoglalta a helyet közvetlen Aranka mellett. A gyorsvonal zakatolása adja a legkellemesebb zenét egy fiatal pártuttogásához, kiknek ajkain mázzé válik a szó, mikor a szívről és a szerelemtől beszélnek. Az édes emlékek felelevenednek. Fülükbe cseng újra a szupé-csárdás huszonharmadik *hogy volt*-ja. Laci önkéntelenül megismételi a feledhetetlen csárdás alatt oly sokszor elmondott szavakat és szinte megriadtak a delejes érzéstől, mely átjárta mindkettőjük szívét, mikor kezeik a piros plüss-párnán véletlenül találkoztak.

Jó szerecsse, hogy a kegyelmes asszony nem vett észre semmit. Már negyedórája szemel hunyva erőlteti az alvást, Elzácska pedig elég okos leány, elmerül a táj nézésében és szépnek találja a gyér nyírfa erdő görbe, esenevész fát s az árokszéleken buslakodó bogácsok köröt. De nem is folyt volna Elzában leányvér, ha egy szavát is elszalasztotta volna, mit Laci Arankának beszélt. Beleképzelte magát nővére boldogságába, hisz az ő leányálmának is olyan sudár alak a hőse, mint Horváth Laci.

Kérlelhetetlenül nyitott be a kalauz, elkialtva a maga borzú hangján a keresztező állomás nevet. Aranka arca pillanatra elborult, a kegyelmes asszony szemét dörzsölve, mintha legédesebb álmából ébredne, sajnálkozva kérdezte Lacitól:

— Hát csakugyan bucsuzunk?

— Fájdalom, igen, kegyelmes asszonyom, ez az én állomásom.

— Nekünk még kétórai utunk van hátra, eleget unatkozhatunk, csak legalább kártyát hoztunk volna magunkkal.

Arankát is felvillanyozta egy pillanatra az unaloműző kártya említése.

— Ugyan, Laci, szereshetne kártyát, hisz tíz percig áll a vonat.

A másik pillanatban már mozgósítva volt az egész állomás.

— A kegyelmes asszony kártyázni akar, — hangzott az állomás főnök irodájában Horváth Laci csengő kiáltása.

— Ugyan, édes főnök ur, teremtsen elő valahonnan, ha nem is egészen új, csak legyen.

Nagy hajsza után sikerült is a harmadosztályú váróteremben ácsorgó nagybölgős, tarisznyájából egy csomót kihámozni, ki előbb el akarta Horváth Laci uraságnak mesélni, hogy milyen kedves portékája neki ez a kártya, melyet egyetlen felesége inég hozományképen jutott a házhoz, csak akkor hagyta abba, mikor már markában érezte a kártya tízszeres árát.

A vonat már induló félben volt, mire Laci a kupé folyosójából a hölgyek közé lépett.

— Még nem is bucsuztunk el, — szólt Aranka a sietve távozni készülő Lacihoz.

A mama kezére nyomott csók, Aranka meleg köszönetje, no meg a legközelebbi viszontlátás megbeszélése alatt szerencsésen kiröpült a vonat az állomásról. Így Horváth Laci önkéntelenül is utitárasul szegődött továbbra is a hölgyeknek.

A játék a hölgyek között váltakozó szerencsével folyt. Csak Laci nyert állandóan. Mintha megbabonázták volna, egymástán sörpörte be a hölgyek betétjeit. Először Aranka

és azokkal szemben óvatosságot tanúsítsanak. Mert a 100 frt hitelszövetkezeti adósság mellett — tegyük fel hogy elsőbbséggel is bír, még bátran elférne 100 vagy 200 frt. takarékpénztári tartozás, annál inkább, mert az illető pénzintézet ellenőrizheti, hogy a kölcsönkért összeget hova fordították, de ha a gazda 100 frt kölcsön mellett 700 frttal lesz megterhelve, mely elsőbbséggel bír — ez már a gazdát további hitelre keptelenné teszi — s ha még is ilyenre szüksége van, az uzsorás kezébe kergeti, ki az uzsora kamatért nagyobb rizikót is hajlandó viselni.

Ezen intézkedés az, mely a szövetkezeteket a fenálló takarékpénztárakkal ellenséges viszonyba hozza, s félt, hogy az egész intézmény nem fog úgy fejlődhetni, mint hogy a közérdek kívánja; mert a keptelenség gondolni is, hogy a szövetkezetek a takarékpénztárakat pótolják, hogy azok által már kiadott kölcsönöket felvenni képesek lenének. Ugyanis ne felejtjük el, hogy az 1884-ik évről kiadott statisztikai adatok szerint a vidéken működő 797 takarékpénztár s banknak 60081373 frt. alaptőkéje 29,854,911 frt tartalékja s 480,551,684 frt betéte volt. s 321,690,528 frt váltótárcaja, 194,709,631 frt. kölcsönökben volt elhelyezve. Ez oly szám, melyet a szövetkezetek megelőzése által elsöpörni nem lehet. Az ügy érdekében kívántuk volna, hogy mielőtt a törvényjavaslatot benyújtották volna, hallgatták volna meg a pénzintézetek véleményét s tanácsát is, mint ahogy Wekerle volt pénzügyminiszter a szövetkezetek terjesztői s ellenőreivé ép a takarékpénztárakat szemelte volt ki. A gyakorlat emberei sokat használhattak volna e jobb sorsra érdemes intézménynek, de így megcsinálták a theoria szerint s „die Theorie ist grau.“

Szövetkezetekben — nem számítva ide a fogyasztási szövetkezeteket, csak tisztán hitelszövetkezeteket értve — nálunk eddig sem volt hiány. A múlt évben összesen 1193 hitelszövetkezet működött. Am a tapasztalat azt mutatja alig hogy valamely hitelszövetkezet életre verdődött, részvénysasággá alakult át. Ennek nem egyedül az az oka, mert sokkal könnyebb az alapítókat apránként gyűjteni, mint egyszerre befizetni, hanem főoka az, hogy a népünk a szövetkezetek eszméje iránt érzéketlen s még nagyobb ok ennél, hogy nincs pénz arra, hogy üzletrészekbe fektesse, egymást kölcsönösen gyámolítva, a körnek hasznára válljon. A kisgazda, — mert főképp ezekről lehet csak szó, hisz lakosságunk 75%-a mezőgazdasággal foglalkozik s csak 4% iparral, — ha van 100—200 frt. tőkéje, azt inkább arra használja, hogy kis gazdaságában értékesítse, mintsem szövetkezeti üzletrészekbe vagy takarékpénztárba betétképp gyümölcsösztesse. Ha végig nézük a takarékpénztárakban gyümölcsösztetett kis tőkéket, nagyon elenyésző rész az, mit gazdáktól kaptak. A kis tőkét többnyire cselédek és napszámosok, zselérek gyűjtik, és vajjon ezektől követelhető-e, hogy szövetkezeti üzletrészeket jegyezzenek s ezzel segítsék a gazdát?

Nemes a törvényjavaslatnak az az intenciója, hogy olcsó kamattalra adjanak a kisgazdának és kisiparosnak kölcsönt, de vajjon helyese a kivétel módja? Vegyük tekintetbe, hogy a kibocsájtandó zálogleveleket nem igen kapják fel, vegyük tekintetbe, mily horribilis összegbe fog a központi kezelés kerülni. Végül a községi szövetkezetnek sem lesz ingyen tisztikára s bátran mondhatjuk, hogy a pénz alig lesz 7%-on

vesztette el minden pénzét, pedig most olyan lapot osztott neki Laci, melyre rá merete volna tenni lelke üdvösségét is.

— Tartom a tétet! — kiáltott felhevült hangon Aranka. — Pénzem nincs, itt a gyűrűm biztosítékul.

És odaült kis kezével a táskából hevenyészett asztal pénzhalmazára.

— Elfogadom!

A szerencse ismét csak Lacinak kedvezett. Aranka elhajította kártyáit és kipirult arccal, izgatottan tette kezét Laci kezébe:

— Huzza le gyűrűmet!

Mikor Laci kezében érezte Aranka remegő ujjacskáit, egy gondolat cikázott végig agyán. Eszébe jutottak kastélyának rideg szobái, mennyi édes meleget hozna azokba ez a bátor leány.

— A gyűrűt elfogadom, de csak kezével együtt...

A nagyérdesi állomáson ott várta őket a táborszernagyné négyes fogata. Horváth Laci leszállította a bakról az öreg kocsist és maga mellé ültette Arankát. Az ostor meg-megsuhant a tajtékzó lovak fölött, a gyeplő megfeszült Laci kezében, a nemes véru állatok érezvén a felsőbbég hatalmát, engedelmességek minden uja mozdulatának.

Mikor a keskeny hidon átrepülve, szerencsésen behajtott a kastélyba, önkéntelenül az jutott Laci eszébe:

Meg tudja-e így fekézni az élet útján kártyán szerzett menyasszonyát?

adni kiadható, így szerény nézetünk szerint sokkal üdvösebb lett volna, úgy mint Wekerle volt pénzügyminiszter tervezte, hogy a szövetkezeteket a létező takarékpénztárak által állíttatja fel. Eltekintve attól, hogy ezeknek már jóliskolázott tisztviselőikara ezt olcsóbban, sőt teljesen ingyen is kezelte volna, eltekintve, hogy ezek az egyes kölcsönkérő hitelviszonyait legjobban ismerik: még a takarékpénztár saját tőkéjével is segítségre lett volna a szövetkezeteknek. De nem is ment volna áldozatszámba, mert ők viszont joggal követelhetek volna, hogy az állam azokat előnyöket, melyeket a szövetkezeteknek biztosított s nyújtott, ez intézeteknek adja. A vidéki takarékpénztáraknak a fentérintett statisztikai adat szerint 67,918,382 frt váltóviszleszámlolása volt. Ezt az összeget ők záloglevelekkel fedezhetnék volna, élveztek volna teljes adómentességet s ez bőven kárpótolta volna a kormány azon kívánatát, hogy 6 $\frac{1}{2}$ % felül kamatot szedni nem szabad.

Vegyük a *Magyar Compast* kezünkbe, s keressük egy szerény takarékpénztár mérlegét fel, látni fogjuk, hogy 6—8000 frt tisztanyereményt felmutató intézett évente 2—3000 frtot fizet különféle adók és illetékek címén az államnak. Ha a takarékpénztárakkal szemben ez adókról az állam szintegy lemondana, amint a szövetkezeteknél lemond, sőt azokat az előnyöket számukra is megadná, akkor ugy hisszük készsággal beleegyeznék minden hazai takarékpénztár, hogy 8% helyett csak 6 $\frac{1}{2}$ %-ot vegyen mert a t az 1 $\frac{1}{2}$ %-ot nem magának, hanem az államnak szedi.

Háttra van még a személyi hitel kultiválása. Itt a takarékpénztárak szemére vetik, hogy személyi hitelt nem ad. Igaz s vidéki takarékpénztár ily hitelt adni nem is fog soha. Eddig nem is volt erre — a tapasztalat ezt bizonyítja — szükség, ha az iparos és kis gazda józan, munkás ember és a kölcsönkért pénzt valami hasznos beszerzésre akarta fordítani, könnyen kapott két jótállót s a takarékpénztárak igazgatóságai mindig tekintetbe vették azt, hogy a illető kölcsönkérő munkás, józan takarékos ember-e s ha ilyenek ismerték, készsággal adtak neki kis 50—100 frtos kölcsönt.

A szövetkezet egyik feladata lesz, hogy a személyi hitelt kultiválja, de mikép lesz ez? A szövetkezetek igazgatói lehetnek $\frac{2}{3}$ részben oly egyének, kik nem szövetkezeti tagok. Ha ezek személyi hitelle kölcsönt adnak, felelős lesz ezért az egész szövetkezet, még pedig üzletrészek ötszörös erejéig, a kisgazda vagy iparos anyagi helyzete tehát az igazgatóság önkényé nek lesz kiszolgálva, kik közt lehetnek két harmad részben oly egyének, kik nem is tagjai a szövetkezetnek, tehát az erkölcsi felelősségen kívül anyagi kárt nem szenvedhetnek. A szövetkezeti tag tehát jótállója nem csak azon adósnak, kinek kötvényét aláírja, hanem azért is, kiét nem irta alá s kinek jótállója lenni nem akar.

Dacára annak, hogy ezt a törvényjavaslatot majdnem egyhangulag elfogadták, mi a kisgazda s iparososztályra nézve üdvösnek neir tartjuk, az egész intézménynek jövőt nem jósolhatunk s csak újabb eszköz lesz az a hatalom kezében, mely egyeseknek magas hivatalt ad, de a nép hasznát nem veszi.

Pedig a szövetkezeti eszme jobb sorsa volna érdemes!

Löb Ignác

Jászai Mari Sümegen.

Megvallom, egész az utolsó pillanatig kételkedtem azon, hogy Jászai csakugyan Sümegre jön.

Hogyan, a magyar művészet legelső tragikája, akit diákkoromban elszoruló lélekzettel hallgattam ott fön, a nemzeti színház kakasülőjén, s akinek én magam is egyik leglelkesebb éljenzője és tapsolója voltam, akit szent tisztelettel bántam meg az uccán, ez az *isten asszony* leereszkednék köznék, szegény kis sümegiékhöz?

És csakugyan eljött. Mikor a vasuti kupé ajtajában megjelent hatalmas alakja, hagyományos prémes felöltőjében, már csakugyan hinni kellett. Némi elfogódással fogtam vele kezét s akkor is, meg később is azon rettegtem, hogy meg fog szölni: Ah, ön az, akit valamikor annyiszor láttam a nemzeti színház kakasülőjén?!... És ezt resteltem volna nagyon. Azért iparkodtam is mindég tisztességes távolban maradni.

Este aztán odaállt a sümegi kaszinó sörszordokra felállított reszkető deszkáira. Szegény hordók! Csekélységük tudatában bizonyára szerettek volna elsüllyedni, amint hogy én is, és magammal együtt az egész közönséget mindenhol, csak épen ott nem szerettem volna látni Jászai Mari előtt.

Kiállott melénk, melénk sümegiék elé a hatalmas tragika. Fejedelmi, impozáns alak, valami stílizált magyar vagy nem tudom én milyen izlésű ruhában, amilyent csak Jászai Mari

tud kikomponálni. Fölvette nemes profilá fejét, gazdag hajfürtel fölött büszkén lengett egy pár kőcsagtoll. Aztán halálos csönd lett és Jászai szavalni kezdett.

Valami kimondhatatlan érzés járt keresztül-kasul. Ez az ő hangja, ráismertem. Olyan szomorú mint a tárogató és olyan édes, mint messze harangszó. Ez a mély, szinte férfias alhang befúrja magát az ember hátgerincébe s aztán ott futkároz folyton fel az agyvelőig s aztán vissza. Amit ő produkál, az már mind kiforrott, öntudatos művészet. Természetes és művészi zavartalan összhangban: ime a magyar színészet Arany Jánosa.

A nagy tragika érezte a maga nagyságát szemben a mi kicsiségünkkel s mikor elszavalta az *Eser tavass-t*, Szávay Gyula győri poéta szép költeményét, mintegy kiegyenlítésül a kiáltó ellentétnek és engedve a tapsviharnak negédesen elmondta Tompa Mihály *Harom a daru* jának címét. Aztán útóhozhatlan Jászai-mozdulattal felmarkolta a hosszú uszályát s ült egy székre.

Gyönyörű arcán, beszédes szemében ez volt olvasható:

— No, jertek fiaim és leányaim. Tudok ám én vigat is, nemcsak szomorút. Most hát jól figyeljétek, majd mesélek olyat, amin nevetni fogtok. De esendben legyetek ám, mert meghúzó-m a filét, aki pisszenni mer...

Ezután ülve mondta el a *Szent Péter és a hegedős-t* is. Ez a költemény nekem nem nagyon tetszik, de ha Jászai szavalja, akkor ez is szép. Erre is tapsoltunk eszeveszettül.

Azt hiszem, Jászai Mari hozzá van már szokva a tapshoz, mégis ilyen közvetlen-közlemből, ilyen kis teremben és ilyen őszinte, leplezetlen nyilatkozásban őt is meghatotta. Lejőve hát a pódiumról, odafordult egyik rendező felé és azt kérdezte:

— Mondjak még valamit?

Persze hogy a rendező sietett udvariasan válaszolni:

— Könyörgünk.

Erre aztán elmondta a *Simon Judit*-ot. Ez volt az utolsó és a legszebb.

X. Y.

Az est részletes lefolyásáról tudósítunk a következőket írja:

Jászai Mari Somogyi Mór zongoraművésszel és Somogyi B. Karolával 19-én délután 4 óra 16 perckor érkezett meg a sümegi állomásra. A rajongó szeretet és tisztelet, amivel nemzetünknek e nagy művésznője iránt viseltünk, a lakosságát oda mozgósította a pályaudvarra, hogy imponzáns megjelenésével mutassa ki, miként tudja, érzi, mily drága kincse *Jászai a magyar drámai művészetnek, a magyar kultúrájának.*

A kaszinó küldöttsége Lukovich Gábor dr. elnök vezetése alatt ott várta az óriási közönségben a vonat berobogását. Midőn a Perronra lépett, hatalmas éljenriadalban tört ki a közönség. A kaszinó küldöttsége élén Lukovich Gábor dr. rövid, de szívből fakadt, beusóséges meleg szavakkal üdvözölte Jászait. A talán nem is várt fogadtatás, a közönség szeretetének önként megnyilatkozó édes melege, mely a szónok szavaiban nyert kifejezést, láthatólag meghatotta a nagyművésznőt, ki néhány szóban adott kifejezést köszöntének.

Ezután Jászai és művész társai a kaszinó küldöttségének kíséretében fogatokra szálltak és a közönség zajos éljenzése közben berobogtak a városba.

Jászai Mari Lukovich Gábort dr., a Somogyi-párt pedig Luiszer Lajos fogadták vendégül s igazi szíves magyar vendégszeretettel látták el őket.

Esti 8 órára a városból és vidékről egybegyűlt fényes társaság töltötte be a kaszinó nagytermét. A széksorokat a hölgyek szingardag eleven ragyogó képe foglalta el, s e képet egyszerű fekete keretként vette körül a fekete ruhás férfiak serege.

Némi várakozás után Somogyi megjelent a zongoránál és művészi játékaival megnyitotta a hangversenyt, előadván Weber-Liszt *Hangversenyművét*. Másodikul Somogyi Karola énekelte gyönyörű hanggal Ördög Róbert *Ariá-ját* s Greghek *francia serenadé-ját*.

Most következett Jászai.

Az előbbi éljenzés százzoros erővel tört ki, hevesen, kitarotán, színni nem akaróan. Szávay Gyulának *Eser tavass* című költeményét szavalta, melyben költői ihlettel megirt képekben vonulnak föl ezer éves történeteknek nagy alakjai és eseményei. A közönség szinte visszafojtott lélekzettel hallgatta a nagy művésznő előadását, nem vesztve el egyetlen egy hangot, mozdulatot sem. A szavalt után ujult erővel tört ki a közönség lelkesedése, raongása a művésznő iránt. Midőn lecsillapult a csillapulni nem akaró taps és éljenzés, Jászai megmutatta, hogy vig dolgokban is tudja ragyogtatni művészetét és előadta Tompának *Harom a daru* című költeményét. Szaválata után folytonos taps, éljen

zugott, remböl.

A gyi Mő Liszt 2 Deuzát lamos s ták a k

— A vözölte dús cím lelke o ben. Vő gondola csak az ra lépve közönsé egy pill tán átá varázsla szete g két, egy erejével e szava be azt hírtü ne

A nagy utat is állott k rendezé estélyt Előbb Lisztne neje én majd k méltó z estének tották, egy-egy magyar

A Somogyi kaszinó Jászai

velünk dolunk eljött künkkel

A lasztha midőn telte t és várs rés ért csillag dálni k és hód egész

magasz Szeche

J város csi jut Horva aki a nyujto súljtln

Szege

Luk Boh

Pál si fokoza

jött S perok szai m, t, szeml sznal hez h egysz

lerázn 20 év séglet

zugott, míg királynői alakja el nem tűnt a terebről.

A műsor következő számai voltak: *Somogyi* Móról Paderewszky *Menuette*-je és Wagner-Liszt *Tannhäuser-nyitánya*, *Somogyi B. Karolától*: Deuzától *Si tu m'ai-mais* és Tostitól *Penso* dalamos szép énekszámok, melyek színtelen kivették a közönség tetszését.

Az előbbihez hasonló nagy lelkesedés üdvözölte *Fászt*. Radónak *Szent Péter és a hegedűs* című legendáját adta elő. A közönség egész lelke ott csüggött a művésznő szavalata közben. Végével felszabadult a lebilincseltség és gondolat s a szünni nem akaró tapsviharnak csak az vetett véget, midőn *Fászt* a pódiumra lépve kiejtette: *Simon Judit*, Kis Józseftől. A közönségen a meglepetés moraja futott végig egy pillanattal, de csak egy pillanattal, hogy azután átadja magát annak a csodaszép bűbajos, varázslatos hatásnak, amelyet rá *Fászt* művésze gyakorolt, amely fogva tartotta szívét-lelkét, egész egyéniségét. Az elragadtatás kitörő erejével riadt fel a közönség tetszésnyilatkozata szavalatra, amely teljes nagyságában mutatta be azt a rendkívüli művészi erőt, amely világhírű nevet szerzett *Fászt*nak.

Sajnos az utolsó szavalt, *Jehova*, elmaradt. A nagy hőségben a művésznő, aki e nap hosszú utat is tett, s nem régen fájdalmas műtétet állott ki, rosszul lett. Emiatt az előadás után rendezett banketten sem jelent meg. Így az estélyt a *Somogyi-pár* művésze fejezte be. Előbb *Somogyi* játszóttá Raff Caprice-ját és Lisztnek *Rhapsodiáját* művészi bravurral, azután neje énekelte *Musette* keringőjét a Bohémekből, majd két gyönyörű népdalt adott elő. Ez is méltó záradéka volt a szívbéli gyönyört keltő estének s a bensőséges taps és éljen bizonyították, hogy a népdal a magyar szív fájának egy-egy édes gyümölcse, kedves és drága minden magyarnak.

Az előadás folyamán Jászainak koszorúval, Somogyinának csokorral kedveskedett a sümegi kaszinó.

Előadás után bankett volt. Jászai estéje örökké felejthetetlen lesz velünk. Mindig édes, megható érzélemmel gondolunk vissza rá, s örökre hálásak leszünk, hogy eljött hozzánk, hogy meghódítsa szívünket, lelkünket.

A sümegi kaszinó csak hazafias és elmulaszthatatlan erkölcsi kötelességet teljesítette, midőn az ő fogadását kezdte vette. Megkövetelte tőle ezt intelligenciája, társadalmi helyzete és városunk jó hírneve is. Köszönet és elismerés érte, hogy drámai művészetünknek első csillagát, hazánknak büszkeségét, akit megcsodálni hozzánk jönnek a külföldről is, a szeretet és hódolat melegeivel vette körül s ezzel az egész város érzelmeinek is kifejezést adott.

Ily működéssel tölti be azt a nemes és magasnyit hivatást, mit a legnagyobb magyar, *Szechenyi István* a kaszinók céljára kijelölt.

Előre a megkezdett uton! Érte az egész város hálája és elismerése lesz a legszebb erkölcsi jutalom.

Végül nem hagyhatjuk említés nélkül *Horvat* Gábor könyvkereskedőnek érdemét sem, aki a művésztétel közvetítésével alkalmat nyújtott, hogy oly felejthetetlen élvezetben részesüljünk.

Adakozások.

Szegedy Rozália hamvainak áthelyezésére és a síremlék letelésére befolyt:

Lukonich Gábor dr. 3. számu gyűjtőjén: *Lukonich Gábor* dr. 5 frt. *Mild Mihály* 3 frt., *Bohunicz Matild* 1 frt. összesen 9 frt. Kimutatott gyűjtés 484 frt 95 kr.

Főösszeg 493 frt 95 kr.

Midőn a bizottság a gyűjtést befejezni óhajtja, tisztelettel felkérem az ivtartókat, kegyeskedjenek izeiket, mielőbb beküldeni.

Sümegen, 1898. május 20-án.

Darnay Kálmán
pénztáros.

H I R E K.

— **Előléptetés.** A pénzügyminiszter *Schmidt* Pál sümegi adópénztárost a IX. fiz. osztály első fokozatába léptette elő.

— **Jászai elutazása.** *Fászt* Mari és a velejött *Somogyi-pár* folyó hó 20-án reggel 5 óra 50 perckor utaztak el városunkból. Utközben Jászai még meglátogatta *Darnay Kálmán* muzeumát, hol különösen a bronz áldozó edényeket szemlélte meg nagy érdeklődéssel, valamint az urnasírokat, az őskor bronz-ékszereit, melyekhez hasonlókat — mint mondá — ő is nem egyszer használ színpadi ékszerül.

— **Olcsó ruházódás.** Műdjával akarta lerázni magáról Német István pacsai illetőségű 20 éves csavargó az emberiség e nemű szükségletének előállítására s megszerzésére kíván-

tozó aggodalmakat s fáradságot; kieszelvén a következő furfangos fogást: Beállított mult pénteken *Baron Mór* szabómesterhez azzal az üzenettel, hogy tisztelteti *Baron urat* *Boda György* kallosi kovácmester, kinek én inasa vagyok s azt izeni, hogy adjon nekem két öltözet ruhát majd az árát kifizeti *Boda úr* rövidesen... *Baron Mór* szabómester jól ismervén a nevezett jómódu s egyáltalán hitelképes kovácmestert nyomban kiszolgáltatta a 2 öltözet ruhát 28 frt értékben. Később azonban megis gyanuja támadt és baja megnyugtatótására inasát átszalasztotta *Boda*hoz, ki természetesen az egészről mit sem tudott. *Baron uram* rögtön tisztában volt azzal, hogy csalásnak esett áldozatul. Jobban sajnálván 28 frtját, mint amennyire hajdan *Fáraó* király megbánta, hogy a zsidókat utnak eresztette, mint e király a vöröstengernek, úgy rohant az egész mozgósított műhely inassal, legényekkel az utaknak, hogy azok valamelyikén elcsipjék a furfangos csalót. Sikertült is nekik elfogni és megkeríteni a 2 öltözet ruhával gyanútan s boldogon haladó csavargót. A két öltözet ruhát szerencsésen megkerítvén, Németet körbefogták s épp úgy kinagyolták, mint ahogy a vásárokon szoktak emberemlékezet óta „brevi manu” szatizfakciót venni az ily fajta „fckézkomárokon” a sátor alatt a vargák. A szabó azonban úgy látszik ennyivel nem éri be, mert még azután átadták a kinadrágolt furfangos értéktároltatókat a zalacsányi esendőröknek is *további eljárás végett.*

— **Kirendelés.** Az igazságügyminiszter *Csismadia* András alsólendvai kir. járásbírói albirót a győri kir. táblához tanácsjegyzőül rendelte be.

— **Igazoló bizottságok.** A megyebeli országgyűlési képviselőválasztók jövő 1899-ik évre érvényesül birandó névjegyzékének kiigazítására a központi választmány a választó kerületek nagy kiterjedése miatt szükségesnek találta minden választókerületbe egyenlő több küldöttséget választani. A szentgróti kerület bizottságai 1. Sümeg, Rende, Káptalanfa, Bazsi, Ukk és Galsa körjegyzőségekre: *Mojzer József* e., *Eitner Zsigmond*, *Holub János*, *Sümegi Tivadar*, *Rohrer János*. 2. Gógánfa, Mihályfa és Túrje körjegyzőségekre: *Kardos Lázár* e., *Zdrávy Árpád*, *Szűts Zsigmond*, *Semetke József*, *Prácer János*. 3. Zala-Szentgrót, Aranyod, Zala-Koppány, Zala-Szent László, Zalabér és Csány körjegyzőségekre: *Malatinszky Ferenc* e., *Botfy Péter*, *Bezeredy László*, *Martincsevics István*, *Rümmer Lajos*.

— **A mi edes öregünk.** A mi edes öregünknek, a toronyórának bizony már nagyon nehéz, nagyon lassú a járása. Azért tegnap délután egy órákor még csak a 12-t verte el. A harangozó azonban nem várt az öregre és rendes időben elhuzta a delet.

— **Országgyűlési képviselőválasztók.** A vármegyétől kiküldött bizottság f. hó 29-én Sümegen *Mojzer József* elnökle alatt kiigazította az 1899-iki országgyűlési képviselőválasztók jegyzékét. A jegyzék szerint a választók száma 262.

— **Megzavart mulatság.** Csáford község határában levő kies fekvésű szőlőjében igen sikerült tavaszi mulatságot rendezett *Hamburger Salamon* csáfordi vendéglős. Szép és előkelő közönsége is volt, de a szintén résztvevő polgárvárosi parasztlányok holmi *bucsnak* néve a *majalist* is: az elmaradhatlan verekedést el nem engedték s ezt egyik társuknak vékonyába történt késszurással is tetézték. A Szent-Grótról érkezett esendőség az egész táncvigalmat beszüntette és a verekedőket letartóztatta.

— **Nyári mulatság.** A sümegi önkéntes tüzoltó egyesület f. hó 19-én választmányi ülést tartott, melyen elhatározta, hogy június 26-án, kedvezőtlen idő esetén 27-én nyári táncmulatságot rendez.

— **A faluk rémei.** Ma már nem a Gődör Sándorok a faluk rémei, hanem az adóvégrehajtók és a lóköltők. Az előbbiek tisztességes, derék polgárok, a kik nem tehetnek arról, a miért rájuk haraguznak, hanem a lóköltők már-már bőven megérdemlik a népszerűséget, meg akkor is. ha mint *Lakatos Samu*nak, a nagykanizsai oláh vajdának, szép leányai vannak. *Lakatos Samu* az ő gyönyörűsége szép leányait és a lóköltést egyöntetű politikával kezelte. A leányokat csak olyan vidéki fiatal legényeknek adta nőül, a kik előbb vizsgát tettek a lóköltésből. Így adta férjhez az érdemes apa öt leányát és így szerzett — a törvényszék rideg definíciója szerint — magának öt büntetést. Már évek óta rettegtek vidékünk gazdái, mert nem volt nap, hogy hol itt, hol ott el ne tűnt volna egy pejlő. Legutóbb *Lakatos Samu* és vejei messze földre kalandoztak el: *Sajó-Vámosra* és *Porachy József* meg *Dancs András* gazdáktól hajtottak el négy lovat, meg egy csikót. A löcsei esendőségnek azonban sikerült őket portyázás közben elfogni s most a lóköltő családfők a kassai fogházban ülnek.

— **Keresztjáró napok és bucsú.** A lefolyt héten, hétfőn, kedden, és szerdán voltak a keresztjáró körmenetek, melyeken szépszámu közönség könyörgött a mindenek Urához, hogy a „földnek bő gyümölcsét adja és meg-

tartsa.” A körmeneteket *Mild Mihály* prépost-plebános vezette. Áldozó csütörtök napján pedig a plebánia-templomnak a bucsúja volt, melyen a vidékről érkezett nagyszámú bucsús is részt vett. Ezekből azonban a Ferencendi-templomnak is bőségesen kijutott.

— **Meghívó.** A „Veszprém-egyházmegyei róm. kat. tanító-egyesület” Keszthely és sümegi köre folyó évi május hó 26-án délelőtt 9 órákor Szent-Gróton, a róm. kat. elemi népiskolában tartja tavaszi rendes közgyűlést. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Elnöki jelentés. 4. Gyakorlati előadás a hitről. Előadó *Füzessi János* zsidó tanító. 5. *Méhtenyésztés* címmel felolvasást tart *Nyers Imre* zalacsányi tanító, a kör alelnöke. 6. *A fogalmazás tanítása*. Előadó *Wendler Viktor* udvarnoki tanító. 7. Pénztárvizsgáló bizottság választása. 8. Indítványok. 9. A kör és a „Gondviselés” részére tagsági díjak befizetése. A közgyűlést 1/9 órákor tartandó szent mise előzi meg.

— **Amazonok harca.** Nem valami székefűrtüljenki kisasszony és fekete szemű spanyol özvegy között tört ki a harc-háboru, nem is az Antillák gyöngyén folyt le, hanem — csak a sümegi piacon. Az eset folyó hó 15-én vasárnap reggel esett. F. L.-né és G. G.-né holmi pénzbeli kölcsön miatt összekaptak. Először csak az asszonyi nyelv ügyüival dörögtek egymásra. A súlyos lövegek azonban kár nélkül pattantak vissza az amazoni páncélról. A harc heve nőttön. A piaci nép csakhamar körbe fogta őket, s a szigorú semlegessé álláspontjára helyezkedve, nagy érdeklődéssel szemlélte a csatát s kíváncsian várta kimenetelét. Pörgött egyre az asszonyi fegyver, de vér nem folyt. Végre a háboru „forrpontját meghágtá”, s a köcsögökben levő tejfő egymás nyakába zúdították. Sűrű eseppekben hullott a fehér vér, végig-végig a ruházaton, le a földre. Erre azután alábbhagyott a harci tűz s a hadviselő felek a közönség hahajtja közben vonultak el a tejfő áztatta földről.

— **Kuba közgazdasága.** A külpolitikai események teljes mértékben aktuálisá teszik a következő néhány adatot Spanyolország legbecsebb gyarmatának közgazdasági viszonyairól: Kuba sziget területe 1 8303 kilométer², lakóinak száma 1.6 millió. Havana fővárosban 200,000 ember lakik. Kuba költségvetésében 24.7 millió dollár bevétel, 26.1 millió kiadás, tehát 1.4 millió deficit szerepel. Az államadóságok összege 840 millió forint. A sziget területének csak egy tizedrésze van rendszeres művelés alatt, 4 százalék az erdők területe, 7 százalék pedig egészen gazdátlan. A legfőbb gazdasági ág a cukortermelés, mely 1894/95-ben 100 millió métermáza nádcukrot produkált, de a polgárháboru következtében 23 millióra hanyatlott. A dohánytermés eredménye évenként 280,000 métermáza szokott lenni, a szivarkivitel mennyisége pedig 185 millió darab. Rumot évenként 9300 hordót exportálnak. Az összes behozatal értékét 56 millióra becsülik, a kivitelét 86 millióra. Az állattenyésztés őriási: 580,000 ló, 2 1/2 millió szarvasmarha, 570,000 sertés és 80,000 juh él a szigeten. A bányászatot sok helyütt nagyobb eredménnyel művelik. A vasutat hosszúsága 1600 kilométer, a havannai kikötő forgalma pedig évenként 1.6 millió tonna. A bankjegy forgalom 20 millió dollára van korlátozva, s mert az aranyárszám 40 százalékra emelkedett, kényszerforgalmat léptettek életbe.

— **Az elismert kitűnő regedei savanyúviz** főraktárát *Würzburger Jakob* sümegi kereskedő vette át, hol ez idényben többször frisen töltött palackokban, a legolcsóbban kapható.

— **Az országos orvosi szövetség zalamegyei fiókjának megalakulása.** Azon mozgalom, melyet az orvosi rend országszerte megindított anyagi és társadalmi helyzetének javítására, élénk kifejezést nyert a május 14-én Zala-Egerszegén tartott orvosi gyűlésen, melyen a zalamegyei orvoskar nagybörse megjelent. A gyűlést *Háry István* dr., megyei főorvos nyitotta meg, felhíván megjelent kártársait, hogy szóljanak a program első pontjához: vajjon a kamatrendszert tartják-e előnyösnek a cél elérésére, vagy pedig belép-e ez orvosi kar az országos orvosi szövetségbe. Erre *Lukonich Gábor* dr. élénk színekkel festve az orvosi kamari szomorú anyagi helyzetét, rátér a külföld kamara intézményére, s arra a meggyőződésre juttatta a hallgatóságot hogy a kamarák a jelzett cél elérésére nem alkalmasak. Majd a magyar orvosi kamara tervezetét bírálva, azt az orvosi rendre nézve határozottan hátrányosnak tün-tette fel. Felszólítja az egybegyűlt orvosi kart, hogy lépjenek be az országos orvosi szövetségbe, melynek minden kényszer nélküli szervezete legjobban alkalmas az orvosok jogos érdekeit megvédeni Rövid vita után a javaslatot elfogadták. A fiók kör következő tisztikaralakult meg: *Háry I. elnök*: *Beszedits E. dr.*, *Lukonich G. dr.*, *Szekeres J. dr.*, *Hanny Ö. dr.* alelnökök, *Thassy G. dr.* jegyző, *Fürst B. dr.* pénztárnok. Választmányi tagok: *Messer Adolf dr.*, *Blau Simon. dr.* *Viola Ignác dr.*, *Gerő József dr.*, *Halász Miksa*

dr. Neumark Albert dr. Kovácsics Nándor dr. Miszner Antal dr. Mayer Ferenc dr. Gráner Adolf dr. Löwensond Mór dr. Mangin Károly.

— **Országos vásár.** Közepes nagyságú, de ugyancsak élénk forgalmu volt a folyó hó 17-én lefolyt áldozói vásárunk. Különösen a marhavásárban uralkodott oly erős vételkedv. aminőt még alig tapasztaltunk sümei vásárban. Emelkedett is a jószágok az ára meglehetősen. Átírtak 1460 darabot. Nevezetes, hogy mióta a sümei vasut épült, ekkora marhaszállítása még sohasem volt.

— **Gyapjuszövő-gyár Pápán.** Schimitschek F. és fia, neutischni gyárosok kérvényt nyújtottak be Pápa képviselőtestületéhez gyapjuszövő-gyár felállítására érdekében. A gyárban 500 munkást kívánnak foglalkoztatni. A gyárosok azonban vállalatuk létesítéséhez a következő kedvezményeket kérik: 5000 négyszögöl területet, valamint a vizerő ingyen átengedését, továbbá hogy biztosításuk nekik a város garanciájára egy pénzintézetnél 100, esetleg 80,000 frt kölcsön felvétele.

Házeladás vagy bérbeadás.

Sümege, a belvárosban levő 16. számú ház, mely áll 3 szoba, konyha, kamara, pincze, 2 istálló, pajta és két kertből, a folyó év augusztus elején eladó, esetleg haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni:

Tiborczy István urnál
Sümege és

Szabó Gyula urnál
Zala-Szent-Gróton.

2123 sz. 1898.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümei takarékpénztár végrehajtónak Varga Karoly és társai végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és jártuléka iránti végrehajtási ügyében

1.) Az 1898 évi Junius hó 17. napján d. e. 10. illetve delután 2 órakor Döbröce, illetve N. Görbő községében nyilvános árverés tartatik a zalaegerszegi kir. törvényszék a sümei kir. járásbírósg területe levő döbröcei 17 sz. tjkvben $\frac{1}{4}$ részben Ferenci Rozália Varga Mihályné, $\frac{1}{4}$ részben Varga Boldizsár, $\frac{1}{4}$ részben kiskoru Varga Kálmán, $\frac{1}{4}$ részben kiskoru Varga Vince és $\frac{1}{4}$ részben Varga Boldizsár és Varga Kálmán tulajdonául felvett A. I. 2 sor 61 hrsz. ingatlanra 2 frt; A. I. 1 sor 244 hrsz. ingatlanra 101 frt; 2 sor 3 hrsz. 3 házszám ingatlanra 213 frt; a nagy-görbői 84 sz. tjkvben A. I. 1 sor 293 hrsz. alatt $\frac{1}{4}$ részben kiskoru Varga Kálmán, $\frac{1}{4}$ részben kiskoru Varga Vince, $\frac{1}{4}$ részben Varga Boldizsár és Varga Kálmán tulajdonául felvett ingatlanra 32 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagyis 20 krt, 19 frt 40 kr, 21 frt 30 krt, 51 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881 t. c. 42 §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1. én 3333. sz. a kelt 3 sz. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni avagy az 1881 LX t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerü elismervényt átszolgáltatni.

4.) Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig: az elsőt az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt mindenegyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% os kamatokkal együtt az 1881 évi december 6. án 39 425 l. M. sz. a kelt rendeletben előírt módon a sümei kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni

5.) Vevő köteles ez ingatlanokat ter-

helő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

6.) Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre emelkedésével lép, és azoknak haszna attól fogva őt illeti

7.) A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881 LX. t. c. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényeikk 187 § a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8.) A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatának teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9.) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kifizetett időben eleget nem tette, az általa megvett ingatlanokra az érdekeltek bármelyikének kérelme következtében az 1881 LX t. c. 185. § a szerint vevő veszélyére és költségére, bánatpénznek elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

Kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság: Sümege, 1898 április hó 26. ik napján. Szerdahely kir. aljbíró.

Százezrei a
családoknak iszszák
előszeretettel
naponta a

Éljen! éljen!

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a bakkávének egészségre ártalmas alkotórészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át felfedte, és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkiválóbb pótléka a bakkávének, valamint ajánlásra legmáltóbb vegyülete is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi Kathreiner-nek főbbé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánzatoktól.

Gépkötés!

Sümege, a városház utczában, (Kutasi-féle ház) bármilyenü harisnya kötést elfogad jutányos ár, jó minőség és gyors kiszolgálás mellett **SZABADOS JULIA.**

➔ Vidéki megrendeléseket posta újan pontosan teljesít. ➔

Nyomatott Horvát Gábor könyvnyomdlájában Sümege.